

Pol Pot i Kina hösten 1977

De två artiklarna nedan är hämtade från tidskriften *Kampuchea* nr 3-4 1977 och utgörs av referat av vad Pol Pot yttrade i Peking (Beijing), först vid en bankett (28 september) och sedan vid en presskonferens (2 oktober). Dessa Pol Pots framträdanden kommenteras för både i [Motsättningar i Kampuchebas kommunistiska rörelse](#), av den kände Kampuchea-kännaren Ben Kiernan, och i [Maoistisk kritik av Pol Pots Kampuchea](#), som är ett försök att utifrån en maoistisk utgångspunkt kritiskt analysera de Röda khmerernas välde i Kambodja.

Pol Pot i Peking

- Vi har fått bort analfabetismen till 80-90 procent,
- Vi har en fyraårsplan för att utrota malaria,
- På hundra familjer i kooperativen finns det en sjukstuga med 20 bäddar och tre personal,
- Ordförande Mao stödde och uppmuntrade oss alltid personligen,
- Kampuchea står på de förtryckta folkens sida i världen,
- Vi vill genomföra revolutionen i Kampuchea på ett bra sätt för att ge vårt blygsamma bidrag till nationernas och folkens frigörelse i världen,
- Vi är djupt tacksamma för det stöd vi fått från våra vänner på de fem kontinenterna!

Detta sade Kampuchebas premiärminister Pol Pot, tillika sekreterare i Kampuchebas Kommunistiska Parti, i sitt tal på den bankett i Peking som anordnades till kampuchéanska delegationens ära den 28 september 1977. Talet finns i sin helhet i *Peking Review*, nr 41 1977, s. 22-30.

Pol Pot börjar sitt tal med att tacka sina värdar för det hjärtliga mottagande den kampuchéanska delegationen fått. Han berättar hur man i Kampuchea intresserat följer utvecklingen i Kina. Pol Pot talar om Maos linje från tiden före kinesiska revolutionen 1949, fram över kulturrevolutionen till dagens Kina, vidare Maos död och seger över ”de fyras gäng”.

Mao vägledde oss

Pol Pot säger:

”I den konkreta revolutionära kampen i vårt land, tillämpade vi skapande och framgångsrikt Mao Tsetungs tänkande –.

Det består huvudsakligen av att lära ut om hur partiet byggs till en solid ledning, hur en mäktig nationell enhetsfront bildas, hur en hjältemodig revolutionär armé byggs upp såväl som om analys av klasserna i samhället, om motsättningar, om praktik, om bildandet av revolutionära basområden på landet, om landsbygdens och städernas roll, om revolutionärt våld, om folkkrigets strategi och taktik, om revolutionär kultur, litteratur och konst, etc.”

”Vad gäller vår kampuchéanska revolution, har den mest värdefulla hjälpen från ordförande Mao, det kinesiska kommunistpartiet och det kinesiska folket varit Mao Tsetungs tänkande. Ordförande Mao stödde och uppmuntrade oss alltid personligen. varför vi önskar uttrycka vår djupaste respekt för honom –”.

Världsläget

”På senare år har världssituationen utvecklats i en alltmer gynnsam riktning för folket och revolutionen samt ogynnsam för imperialismen och alla bakåtsträvare.”

Efter att ha utvecklat detta säger Pol Pot: ”Kampuchebas kommunistparti och Demokratiska Kampuchebas regering, som under sin tillvaro grymt lidit under imperialisternas, expansionisternas och bakåtsträvarnas omänskliga, handlingar och som kämpat i överensstämmelse med

de förtryckta och utsugna folken i världen, står bestämt och ständigt på de förtryckta folkens sida i världen, särskilt på folkens sida i de alliansfria staterna och länderna i Tredje världen, för det revolutionära målet att befria nationerna och folken och för att försvara sitt oberoende, suveränitet, territoriella integritet och rätten att bestämma sitt eget öde.”

Pol Pot utpekat Kampuchreas ställningstagande för att Taiwan tillhör Kina, att Korea skall enas, för Palestinska folket, arabiska folken, Zimbabwes, Namibias och Azanias folk, för ny ekonomisk världsordning, ny havslagstiftning och för rätten att använda oljevapnet och andra råvaror i kampen.

Vårt bidrag

Han fortsätter:

”Vi arbetar hårt för att genomföra revolutionen väl i vårt land, att försvara och bygga upp vårt land väl, att raskt förbättra levnadsvillkoren för vårt folk genom att hålla till principerna om oberoende, suveränitet och självtillit och övervinna alla hinder. Detta är vårt blygsamma bidrag till rörelsen av revolutionär kamp, av kamp för nationernas och folkens befrielse, för oberoende, suveränitet och territoriell integritet för alla folk i världen, särskilt folken i de alliansfria länderna och Tredje världens länder i Asien, Afrika och Latinamerika.

De konkreta historiska erfarenheterna av vår revolutionära rörelse har lärt oss klart att vi verkligen måste anstränga och vara beslutna att genomföra revolutionen i vårt land på ett bra sätt, om vi vill ge ett verkligt bidrag till den revolutionära kamprörelsen i världen. Revolutioner kan inte exporteras eller importeras från ett land till ett annat. Därför kommer vårt folk att fördubbla ansträngningarna, övervinna alla svårigheter och hinder, befrämja revolutionen i vårt land i en anda av oberoende, suveränitet och självtillit för att inte oroa våra vänner nära och fjärran och för att ge ett nytt och blygsamt bidrag till folkens revolutionära rörelse och kamprörelse i världen.”

Pol Pot berättar att den revolutionära makten är fast installerad i landet. Han säger vidare:

”För närvarande är den allmänna situationen i Kampuchea utmärkt, om man tar i beaktande att vårt land är ett underutvecklat jordbruksland som just kommit ur ett förödande krig igångsatt av USA-imperialisterna.”

Angående gränsstriderna

”Under det system av feodalism, kapitalism, kolonialism och halvkolonialism som varat under det senaste århundradet eller så, förlorade Kampuchea mycket av sitt landområde. De nuvarande förminskade gränserna är det olyckliga resultatet av det århundradet. Men sedan den 17 april 1975, när vårt land vann den fullständiga och slutgiltiga befrielsen, har Kampuchreas folk blivit sanna herrar över sitt land och över sitt öde. Detta var möjligt genom de hjältemodiga, förbittrade, sammansatta och slingrande striderna förda av flera generationer, särskilt genom den nationella och folkliga befrielsekampen förd under de senaste fem åren mot USA-imperialismens och dess lakejers ödeläggande anfallskrig. Därför måste vi, hela det kampuchianska folket, försvara våra existerande gränser och se till att de aldrig förloras. Å andra sidan kommer vi, det kampuchianska folket, Demokratiska Kampuchreas regering och Kampuchreas Revolutionära Armé, under inga omständigheter utföra anfall, provokationer, inblandning, omstörtande verksamhet eller spioneri mot något annat land, fjärran eller nära. Icke dess mindre kommer vi inte tillåta anfall, provokationer, inblandning, omstörtande verksamhet eller spioneri av någon mot vårt Demokratiska Kampuchea och dess folk.

För närvarande har vi i Kampuchea en areal på 181.000 kvadratkilometer, varav sex miljoner hektar är odlingsbar jord. Vår stora Tonle Sap-sjö, vårt hav, våra andra sjöar och floder innebär stora vattenresurser. Våra täta skogar, vår jord och det som är under vår jord har rika

naturresurser. I detta land bor bara 8 miljoner kampucheaner. Uttryckt i odlad mark eller mark använd till frukt- och grönsaksodling, kan varje bondehushåll förfoga över fem hektar jord. I betraktande av vår jord och våra resurser, behöver vi omkring 20 miljoner människor för att använda dem ordentligt. Å andra sidan, nu när ett ödeläggande krig för inte länge sedan slutfördes är vi i ett pressande behov av tid och måste mobilisera hela vårt folks energi för att bygga upp vårt land och höja folkets levnadsstandard så fort som möjligt. Med tanke på det föregående finns det absolut inget behov hos oss att inkräkta, annektera eller ockupera en tum av jord i något land, fjärran eller nära. Tvärtom är det absolut nödvändigt för oss att ha ett förhållande av ömsesidig respekt för oberoende, suveränitet och territoriell integritet med länder fjärran eller nära. Därför har vi alltid sökt etablera vänskapliga förbindelser med alla länder fjärran eller nära i världen. Ett bevis på det var att kort efter det att vårt land vann sin befrielse 1975, avlade våra kampuchianska delegationer vänskapsbesök i ett antal länder.”

Produktionen och levnadsnivån

Pol Pot berättar om spannmålsplanen för 1976 som var tre ton per hektar. Den uppfylldes till 80 procent, vilket räckte till 312 kilo ris per invånare och en export på tiotusentals ton. Bevattningsanläggningarna har utökats betydligt under torrperioden våren 1977. Landet har nu många stora reservoarer på upp till tvåhundra miljoner kubikmeter vatten. Varje region har medelstora reservoarer på 50 till 60 miljoner kubikmeter vatten. I varje distrikt finns små reservoarer på 5 till 10 miljoner kubikmeter. Dessa tillsammans med dammar, kanaler och bevattningsdiken gör att en yta av 400 000 hektar kan bevattnas året runt.

Även industri och hantverk har utvecklats. Pol Pot fortsätter:

”Vi har kunnat lösa folkförsörjningsproblemen på ett tillfredsställande sätt. Folkförsörjningen förbättras allt mer allt eftersom spannmålsbehovet till fullo tillfredsställs för alla. Folkets hälsa blir gradvis bättre år 1977, det första året i en fyraårsplan för att utrota malaria, har redan inneburit att 70 till 80 procent av målen förverkligats/av årets plan/. Andra sjukdomar, särskilt sådana som fanns kvar från det gamla samhället, har också blivit grundligen undanröjda. Det finns bara vissa inhemska sjukdomar som återstår att bekämpas. Det finns ett nätverk av sjukhus och apotekscentraler, i Phnom Penh och i zonerna, regionerna, distrikten och kooperativen i hela landet. Varje kooperativ har sin sjukstuga och apotek. I genomsnitt finns det på hundra familjer i kooperativen en sjukstuga med 20 bäddar och tre personal med grundläggande medicinsk utbildning och ett apotek för örtmedicin med tre farmaceuter. Den örtmedicin vi tillverkar kan tillfredsställa 80 procent av landets behov. Vi försöker utveckla och raskare förbättra vårt system av sjukhus och apotek. Vi bemödar oss om att förbättra levnadsvillkoren och folkhälsan för vi hoppas öka befolkningen till femton, tjugo miljoner under loppet av en tioårsperiod eller mer.

Utbildningen

Likaledes har vi nått goda resultat inom kultur och utbildning. När landet befriades 1975, var 75 procent av bönderna på landsbygden och 60 procent av arbetande folket i städerna analfabeter. Nu har vi fått bort analfabetismen till 80-90 procent. Vi fortsätter programmet att snabbt höja folkets bildningsnivå så att de lär sig läsa, skriva och räkna. Nu arbetar vårt folk, särskilt tiotusentals unga män och kvinnor i branscher med vetenskap och teknologi. De studerar och arbetar i produktionen samtidigt. Före 1975 översteg antalet kampucheaner, som faktiskt arbetade med vetenskap och teknologi, inte 500. Dessutom har den politiska utbildningen – i revolutionär patriotism och revolutionär internationalism – också gjort framsteg. Vårt folk står bestämt på de fattiga folkens sida i världen och på revolutionära rörelsens sida i världen. Vi har klart skiljt mellan vänner och fiender till vårt land och folk och tillika mellan vänner och fiender till nationernas och folkens befrielse i världen.”

Pol Pot fortsätter med att säga att brottsligheten och imperialistisk kultur har över givits i Kampuchea. Kampuchea har vidare fått allt fler vänner och allt fler som förstår den kampuchianska revolutionen och stödjer den.

Kampuchias Kommunistiska Parti

Sist i talet betonar Pol Pot vänskapen mellan Kinas och Kampuchias kommunistpartier:

”Nuvarande besöket av delegationen från Kampuchias Kommunistiska Parti och Demokratiska Kampuchias regering utgör ett utmärkt tillfälle att utbyta synpunkter mellan våra två partier på frågor av gemensamt intresse för våra partier och folk. Besöket sammanfaller med den tidpunkt då Kampuchias Kommunistiska Parti firar sin sjuttonde årsdag och högtidligt offentliggör sin existens efter att ha lett den ärorika kampuchianska revolutionen till sin stora och historiska seger.”

Han slutar med en övertygelse att besöket stärker vänskapen mellan partierna och folken i Kina och Kampuchea. Dessförinnan säger han också följande:

Revolutionen förs av massorna

”De ovan nämnda segrarna visar klart att, under Kampuchias kommunistpartis korrekta ledning, är det god enighet och solidaritet inom hela vårt folk och hela vår revolutionära armé. Revolutionen förs av massorna. Endast med en stor enad revolutionär massrörelse kan revolutionen vinna seger; utan en revolutionär massrörelse kommer revolutionen att misslyckas. Det skulle varit omöjligt för oss att nå sådana utmärkta framgångar, om inte hela kampuchianska folket och hela Kampuchias revolutionära armé hade gjort revolution kraftfullt, oberoende och med litande till sig själv under Kampuchias kommunistpartis ledning. Och det skulle varit omöjligt för oss att försvara och bygga upp vårt land, lösa folkförsörjningsproblemen och ernå uppskattning av utländska vänner, nära och fjärran. Våra segrar vanns också med alla sorters stöd och hjälp från folken över hela världen och från vännerna på de fem kontinenterna. Vi skulle vilja ta detta tillfälle i akt att högtidligen uttrycka än en gång vår mest uppriktiga och djupa tacksamhet.”

...Kampucheas Kommunistiska Parti offentliggör högtidligen sin existens...

Den 28 till 30 september 1960 hölls en underjordisk kongress som bildade Kampucheas Kommunistiska Parti. Den ägde rum i Phnom Penh med 21 delegater, varav fjorton kom från landet och sju från städerna. Bland dem som deltog var Khieu Samphan.

Partiets historia och därmed befrielsekampens historia redogjorde Pol Pot, sekreterare i partiets centralkommitté och tillika landets premiärminister, för på ett stort möte i Phnom Penh den 27 september i år. 10 000 människor hade samlats för att åhöra det fem timmar långa talet som också radiosändes.

Kampucheas Kommunistiska Parti, är detsamma som Den Revolutionära Organisation. Pol Pot sade vid massmötet i Phnom Penh:

”Trots att detta parti inte hade utropats öppet, kände alla samhällsklasser av vårt folk sedan år perfekt till existensen av Kampucheas kommunistiska parti.”

Pak Kommunist Kampuchea

Efter detta minnesmöte av partiets sjuttonårsdag reste en delegation från Kampucheas kommunistiska parti till Kina på inbjudan av broderpartiet i Kina och kinesiska regeringen.

För världen offentliggjorde Pak Kommunist Kampuchea, som det heter på Khmerspråket, sin existens vid en bankett i Peking, där Pol Pot sade:

”Besöket sammanfaller med den tidpunkt då Kampucheas Kommunistiska Parti firar sin sjuttonde årsdag och högtidligt offentliggör sin existens efter att ha lett den ärorika kampucheanska revolutionen till sin stora och historiska seger.”

Ett parti behövdes

På en presskonferens den 2 oktober i Peking berättade Pol Pot för journalister om kommunistpartiets historia. Många är de uppror som bönderna och arbetarna gjort under Kampucheas historia. Men erfarenheten är att upproren alltid slagits ner.

Pol Pot sade:

”Slutligen kom vi fram till att den grundläggande orsaken till alla misslyckanden var avsaknaden av ett politiskt parti, som kunde leda revolutionen och en riktig politisk linje som kunde vägleda den. Denna lärdom är av avgörande vikt för vår revolution. Följdaktligen tillsatte vi en kommitté år 1957 för att utarbeta partiets politiska linje.”

Första partikongressen 1960

”I ljuset av de konkreta villkoren i kampucheanska samhället, sammanfattade vi vår erfarenhet och våra lärdomar. Vi lärde också av världsrevolutionens erfarenheter. Erfarenheten i hemlandet var att fienden undertryckte revolutionen varje dag och revolutionen led förluster varje dag. Den parlamentariska vägen skulle inte leda oss någonvart.”

”Efter att ha sammanfattat Kampucheas konkreta erfarenheter och lärt av världsrevolutionens erfarenheter, särskilt med ledning av kamrat Mao Tsetungs arbete, fann vi en väg som var i överensstämmelse med de konkreta och sociala villkoren i vårt land. Därför utarbetade kommittén för partilinjen ett program för denna och underställde det den första partikongressen, som hölls den 30 september 1960. Programmet undersöktes och antogs.”

Den breda enhetsfronten FUNK

Det första målet för Kampuchéas kommunistiska parti var en nationell demokratisk revolution. Andra organisationer bildades, ungdomsorganisationen och kvinnoorganisationen år 1961. Hemliga garden bildades som var föregångare till Kampuchéas Revolutionära Armé, bildad 1968. Samma år 1968 stred redan gerillaenheter i sjutton av landets nitton provinser.

Vid presskonferensen sade Pol Pot:

”Situationen genomgick en enorm förändring efter det att Lon Nol-klicken genomförde den reaktionära kuppen den 18 mars 1970. Hela landet svängde snabbt över till revolutionens sida och samlade sig kring Kampuchéas nationella enhetsfront (FUNK) och denna rörelse blev oerhört mäktig. En bred nationell enad front bildades alltså på arbetar- och bondealliansens grund, en enhetsfront ledd och fostrad av vårt parti. Efter den reaktionära kuppen, ägde även förändringar rum i världens inställning till oss och folk över hela världen stod rättfram bakom oss. Denna situation gjorde det möjligt för vår landsvida kamp att snabbt utvecklas.”

Två framgångar

Pol Pot berättade att redan i slutet av år 1970 var 75 procent av landet befriat. År 1973 beslöt partiets centralkommitté att bilda kooperativ i de befriade områdena. Dessa kom sedan att spela en viktig roll i de två återstående åren av kriget och efter segern i uppbygget.

Efter att ha talat om armén och dess taktik och strategi, och om befrielsen av Phnom Penh, kom Pol Pot över på läget efter befrielsen. Där betonade han främst två framgångar. Det ena är att den revolutionära makten säkrats och det andra att folkförsörjningen säkrats.

Mot kontrarevolutionen

Evakueringen av städernas invånare till landsbygden ”beslöts innan segern var vunnen i februari 1975, vi visste att innan vi krossat alla slags fientliga spionorganisationer, var vår styrka inte tillräcklig för att försvara det revolutionära styret.

Att döma av den kamp som fördes 1976 till 1977 var fiendens agentnät som bidade sin tid i vårt land mycket omfattande och invecklat. Men när vi krossade dem, var det svårt för dem att göra come-back. Deras styrkor spriddes ut i olika kooperativ som var i vårt grepp.”

För folkförsörjningen

”Den andra framgången är lösningen på folkförsörjningen. Vår skörd från 1976 kan på det hela taget tillfredsställa folkets behov av uppehälle,”

”Efter kriget var vi först och främst tvungna att lösa spannmålsproblemet och problemet med folkets uppehälle. Därigenom säkrades folkets revolutionära politiska makt och Demokratiska Kampuchea.”

”Vi är övertygade att under partiets ledning och med massorna helt mobiliserade, kommer läget att bli än bättre. Fastän det fortfarande kommer att finnas svårigheter på vår väg framåt är vår framtid ljus!”